

Autor: Andrew Hamilton

Nedávno (*článek vznikl na podzim 2014 pozn. překl.*) zveřejněné zprávy o systematickém fyzickém týrání, nucené prostituci, znásilňování a sexuálním zneužívání nejméně 1 400 bělošských nezletilých dívek v severoanglickém městě Rotherham, kterého se v průběhu mnoha let dopouštěli jihoasijsí imigranti z Pákistánu, Afghánistánu a odjinud, vyvolaly „vysvětlení“ z řad policie, sociálních pracovníků a dalších státních zaměstnanců, kteří údajně nezasáhli proto, že se „báli“ obvinění z rasismu, kdyby se zneužívání pokusili zastavit. Jistě, každý občan totalitního státu zná stranickou linii a drží se jí – to z něj ale ještě *nedělá* tajného disidenta.

Rotherham vůbec nevybočuje z charakteru myšlení, slov a skutků všech západních vlád a elit. Aby zločiny mohly pokračovat rok za rokem, byl souhlas vládnoucí třídy nezbytný.

V Rotherhamu se systém zachoval dle svých zásad a v souladu s přesvědčením a hodnotami jak svých předáků, tak jejich podřízených vykonavatelů. Jsou totiž *de facto* revolucionáři, jejichž úkolem je přeměna společnosti a provedení genocidy. Rozhodně se „nebojí.“ Nechovají se morálně, správně ani se nesnaží „udělat správnou věc.“ Jejich cílem je přeměna společnosti a vymýcení „rasismu.“ Rotherham (město s asi 258 000 obyvateli) náleží k sheffieldské aglomeraci (asi 641 000 lidí). Nebělošské (a protibělošské) obyvatelstvo, importované do Sheffieldu labouristy i toryi za účelem trvalého nahrazení – biologického a kulturního vyhlazení – bílých Angličanů, se v posledních 25 letech prudce rozhojnilo. Mezi nově příchozími jsou Indové, Pákistánci, Bangladéšané, Somálci, Etiopané, černoši z Karibiku, černí Afričané ze Zimbabwe, Keni, Nigérie, Konga, Burundi či Libérie, Číňané z Číny, Malajsie a Singapuru, Iránci, Kurdové, Jemenci a další.

Drtivou většinu obětí tvořila bílá děvčata, zatímco většinu pachatelů muži pakistánského původu. „Umírněný“ protibělošský pisatel si povšimnul, že „přestože hráli taxikáři pakistánského původu v *groomingu* (blíže k významu slova zde: **grooming**, pozn. DP) a zneužívání dívek ústřední roli, jediný taxikář, kterému bylo pro podezření z pedofilie zakázáno dívky vozit, byl běloch.“

Jaké překvapení.

Podle výsledků nezávislého vyšetřování zločinů pro Rotherham Metropolitan Borough Council,

vedeného někdejší vrchní skotské inspektorky sociální péče **Alexis Jayovou**, bylo imigranty v Rotherhamu mezi lety 1997 a 2013 (období 16 let, pokrývající začátek vlády premiéra Blaira do konce úřadování konzervativce Davida Camerona, který je z jedné osminy Žid) sexuálně zneužito 1 400 dívek (což zpráva označuje za „střízlivý odhad“).

Podle závěrečného shrnutí zprávy Alexis Jayové:

Není snadné popsat otřesnou povahu zneužívání dětských obětí. Byly znásilněny četnými pachateli, přepravovány napříč severoanglickými městy, unášeny, bity a zavražďovány. Objevily si případy dětí, které polili benzínem a následně jim vyhrožovali zapálením. Dalším vyhrožovali se zbraní v ruce, nutili je sledovat brutální znásilnění s tím, že pokud cokoliv prozradí, budou další na řadě. Dívky ne starší než 11 let znásilňovali nesčetní pachatelé.

Toto zneužívání pokračuje dodnes. (Alexis Jay, *Independent Inquiry into Child Sexual Exploitation in Rotherham, 1997-2013*, 21. srpna, 2014, 159 pp.)

Úřady i tisk hrůzné zločiny eufemisticky označují jako „grooming.“ Newspeak představuje důležitý nástroj při dosahování levicových cílů.

Jedna z dívek anglickým novinám popsala, jak ji ve věku 12-15 let denně sexuálně zneužívaly celkem stovky mužů; někdy ji zároveň znásilňovalo až pět mužů zároveň. Z jejího příběhu jasně vysvítá, že coby dvanáctiletá bělošská dívka neměla sebemenší rasové povědomí - to bylo totiž z mladých lidí ve všech našich kulturách indoktrinací systematicky a důkladně vyhlazeno. Proto je také současná demografická katastrofa mnohem horší, než se zpravidla soudí.

Přestože dívka ohlásila znásilnění na policii, když jí bylo 13 a 14 let, úřady nepodnikly nic. Podle zprávy A. Jayové se policie chovala k bílým obětem „s opovržením.“ Z rasové perspektivy jsou všichni policisté, včetně bělošských, ničitelé naší rasy. Pachatelé dodnes v Rotherhamu žijí na svobodě.

V mnoha případech prodělaly děti a mladé dívky těhotenství a samovolné i umělé potraty. Došlo i k četným porodům. Jedná se o klasický příklad k ospravedlnění potratů: „oběti znásilnění a incestu.“ V tomto případě se ale levice vydala opačným směrem, když tvrdila, že bílé dívky si chtěly své rasové smíšené děti ponechat. Ve zmíněné zprávě říká, že některé z dívek prodělaly kvůli odebrání svých dětí sociálními službami a odepřením styku s dětmi „další trauma.“

Tady se nám před očima odvíjí podívaná na společenské schvalování, vlastně spíš potutelnou podporu, masového znásilňování, sexuálního zneužívání, prostituce a promiskuitního oplodňování bílých *dětí* cizinci, následné porody rasově smíšených dětí - a vládnoucí třída a levice mezitím káží o „právu“ dívek nechat si a vychovávat své smíšené potomstvo!

Podle Jayové bylo „kolektivní selhání“ politiků i policie „do nebe volající.“ „Závažné důkazy“ ze tří zpráv z let 2002, 2003 a 2006 známé místní policii byly zamlčeny.

Oficiální zpráva Alexis Jayové skutečně říká, že „několik zaměstnanců“ odmítlo označit rasu pachatelů ze strachu před obviněním z „rasismu“ a noviny se toho chytly. Zpravidla ale už nezmínily, že někteří zaměstnanci obdrželi od nadřízených jasné *pokyny* neoznačovat rasový původ zločinců.

Jayová dodává, že „několik vyzpovídaných radních se domnívalo, že vynesemím těchto problémů na veřejnost by mohli „povzbudit“ rasistické interpretace, které by následně přilákaly extremistické politické skupiny, což by ohrozilo soudržnost společenství. To byla do jisté míry oprávněná obava, město si totiž za cíl svých aktivit vybraly skupiny jako např. English Defence League.“ (Jay report, str. 93)

Nejedná se tedy o „strach,“ ale komplot.

Nečijme zde neopodstatněné závěty, že lidé, kteří se údajně „báli“ obvinění z rasismu nebo se řídili výslovnými pokyny zůstat zticha, se proti událostem stavěli nebo cítili sympatie s oběťmi, i když sami byli běloši. Nemáme k tomu žádný důvod a všudypřítomnost oficiální ideologie „antirasismu“ by nás od toho měla výrazně zrazovat.

Mám silné podezření, že drtivé většině lidí v médiích a vládě na bílých obětech vůbec nesejde. Ve skutečnosti sledujeme na každém kroku spíše mediální a vládní spoluúčast.

Z magazínu *Spectator*, spojeného s Konzervativní stranou, se dozvídáme: „Rotherhamský odbor sociálních služeb se naposled dostal na první stránky novin, když odebral tři východoevropské (tedy pravděpodobně bělošské) děti jejich pěstounům, kteří podporovali stranu UKIP (UKIP je umírněná, občansky-nacionalistická politická strana, vnímaná protidemokratickými elitami v Británii i jinde jako nepřijatelně „pravicová.“) Jeden z jeho představitelů (zástupce místní samosprávy) vysvětlil, že znepokojení vyvolal odpor UKIP „aktivní propagaci multikulturalismu.““

The Spectator dodává: „Neděláme si velké naděje, že *kdokoliv* ze zodpovědných půjde do vězení nebo přijde o výslužné.“ (Zdůraznění autorovo.)

A skutečně, tajemník městské rady Rotherhamu Martin Kimber – běloch – řekl, že **žádný z úředníků** nebude čelit disciplinárnímu řízení. Co nám to prozrazuje o rasových prioritách a hodnotách britského státu a vládnoucích elit? Že snad byly událostmi „zděšeny?“ Sotva! Politicky korektní zločiny jsou zcela v souladu se státními zájmy i politikou. Běloši jsou předmětem *nenávisti* – institucionalizované nenávisti.

Ve *Spectatoru* píší o dalším z bělošských rotherhamských úředníků Rogeru Stoneovi, který kvůli skandálu rezignoval, toto: „Roger Stone OBE, který v uplynulých 11 letech vedl labouristy ovládanou radnici, ‚odstoupil‘ se slovy, že se nezříká zodpovědnosti. Nepadlo však ani slovo o tom, že by jednasedmdesátiletý Stone vzdal své penze a stejně tak neprojevil

znatelnou lítost.“

Po celou dobu, kdy ke zločinům docházelo, byl labouristickým poslancem za Rotherham zkorumpovaný (byl skutečně odsouzen a uvězněn), ostrýlžený zástupce lidu **Denis MacShane**. MacShane těsně spolupracuje s Židy a bezvýhradně se postavil za židovská opatření upírající bělochům práva v Británii i zbytku Evropy. Je také sionistou (který hájí izraelské zločiny proti lidskosti). Rodné jméno syna (údajně) irské matky a polského otce bylo Denis Matyjaszek, později však přijal dívčí jméno své matky: MacShane.

MacShane otevřeně za jeden z důvodů své nečinnosti prohlásil to, že je „pravý čtenář *Guardianu* a liberální levičák.“ *The Guardian* jsou k establishmentu náležející noviny, pro které MacShane psával sloupky. O posílení židovské moci v Británii i zámoří mu šlo mnohem víc než o zastavení – nebo dokonce jen narušení průběhu – nejhorších protibělošských zločinů.

Současná poslankyně za Rotherham **Sarah Championová** (poslankyně za labouristy, etnicita neznámá), která MacShanea vystřídala po jeho nástupu do výkonu trestu, k tomu řekla následující: „Některé děti narozené obětím jako přímý následek takto hrozivého zneužívání jejich matkám odebrali a ty je už nikdy neviděly... To je v mých očích *jedna z nejvíce znepokojivých částí celé zprávy.*“ (Důraz autora.)

Opravdu si někdo myslí, že britský systém – politiky, policii, prokurátory, soudce, akademiky, novináře nebo sociální služby – skutečně zajímá, co se bílým dětem stalo? Kolik z onoho údajného „zděšení“ je předstíraného? Žádné skutečné pobouření nevidíme. Kolik z nich si ve skrytu duše myslí – a dokonce si navzájem říkají: „Jen dobře. Běloši si to zaslouží.“ Celý systém zločiny nejen dopustil, ale také je pomáhal vykonat a zahladit.

Systém nabývá své stávající podoby, protože odráží rasistické hodnoty svých vládců. Jejich nenávisť k bělochům se každodenně projevuje nesčetnými a odpornými způsoby. Rotherham vůbec nevybočuje z charakteru myšlení, slov a skutků všech západních vlád a elit. Aby zločiny mohly pokračovat rok za rokem, byl souhlas vládnoucí třídy *nezbytný* – nemluvě pak o důkazech a schopnosti totalitního státu je snadno zastavit, kdyby si to přál.

Reprodukční dopady

Rotherham poskytuje důkazy a vzhled do povahy sexuální a reprodukční hranice, „meze“, která odděluje bělošskou rasovou reprodukci a její neexistenci. Ve stávajících podmínkách stačí v každé linii jediný rasový svazek k biologickému zničení další generace bílých dětí. Nesmíšené bělošské dívky schopné rodit árijské děti jsou demografickou skupinou ohroženou vyhynutím.

Rotherhamský syndrom sestává ze systematického získávání a následného sexuálního zneužívání mladých bělošských dívek a žen barevnými muži. Mnohé z dívek v Rotherhamu byly ve skutečnosti teprve jedenáctiletými dětmi.

Tato skupina by se v rasově zdravé společnosti zanedlouho stala další generací žen a matek. Pravděpodobnost, že nesmírně vysoký počet v současnosti mezirasově zneužívaných dívek (což zahrnuje i pornografii v průmyslovém rozsahu, prostituci a obecně rozšířený brzký promiskuitní sex), zplodí a vychová bílé děti v prostřední stabilní rodiny, se limitně blíží nule. Nemálo – a postupem času většina – jejich potomků bude rasově smíšených.

Běloši v plodném věku mají podle všeho nanejvýš pokřivené či zcela převrácené rasové povědomí. V otázkách sexuálních styků a reprodukce bělošky buď „nevidí“ rasu nebo byly sociálně naprogramovány dávat přednost barevným. Kultura barevné glorifikuje; zatímco bělochy zesměšňuje, umenšuje a ponižuje. Barevní jsou také ve srovnání s rezignovanými, zženštilými, změkčilými, vystrašenými bělošskými chlapci a muži sexuálně agresivnější a sebevědomější.

Nesmíme zapomínat ani na politickou korektnost, jak příznačně ukazuje případ bílé levicové poslankyně za labouristy **Ann Cryerové**, která se snažila dostat problém sexuálního zneužívání nezletilých dívek do širšího povědomí veřejnosti už v roce 2002. Nevíme, zda se skutečně snažila tak usilovně, jak tvrdí, každopádně nedosáhla ničeho. Dnes říká: „Abych vám řekla pravdu, je mi to jedno. Bude mi 75 a jsem z toho světa venku.“ Dodnes ji ale hněte, že byla vládními představiteli a poslanci označena za „rasistku.“

Fakta zůstávají takřka totožná s těmi v Rotherhamu, přestože obvodem Cryerové bylo Keighley v metropolitním hrabství **Západní Yorkshire**, které sousedí s metropolitním hrabstvím **Velký Manchester**. Zmiňované zločiny byly páčány jinou skupinou cizinců, **gangem obchodníků s bílým masem z Rochdale** (oblast Greater Manchester).

V roce 2002 Cryerovou zkontaktovalo sedm bělošských matek, které ji prosily, aby jim pomohla zachránit jejich dcery ze spárů trýznitelů. Nesmírně důležitá bylo dle jejích vlastních slov pro Cryerovou skutečnost, že šlo o „osvícené (*sic*) matky, členky labouristické strany, ženy které bych ani ve snu nemohla označit za rasistky. (Zdůraznění autora.) Člověk se nemůže ubránit podezření, že kdyby bílí voliči pronesli sebemenší negativní komentář ohledně rasové povahy zločinů, setkali by se s opovržením, pronikavým nepřátelstvím, lhostejností k osudu svých dětí a dost možná i trestního stíhání.

V Manchesteru (znova, nikoliv v Rotherhamu), byl věk jediným faktorem, který poslankyně Cryerová a sedm „osvícených“ matek braly v potaz. Podle Cryerové:

Říkaly, že (mladí Pákistánci) využívají děvčata k sexu a posílají je ostatním – ne jako prostitutky, ale příbuzným těch **hochů**. Šlo o sex s nezletilými, těm dívkám ani **zdaleka nebylo 16 let**. Matky mi říkaly: Víme, že je to protizákonné, i když s tím souhlasí,“ v čemž se nemýlily. (Což by naznačovalo, že alespoň některé dívky „vyslovily souhlas.“) A ptaly se mě: „Proč s tím nic neudělá policie ze západního Yorkshire nebo sociální odbory – ani když jim předáme jména a adresy mužů, kteří zneužívají naše dcery?“ (*“Rotherham report ‘reduced me to tears’, says MP who exposed abuse decade ago,” The Guardian [UK], 30/8 2014*)

(Zdůraznění autora.)

Jediné co v tomto případě média a vládu zajímá – pokud vůbec projeví zájem – je věk zneužívaných dívek (které jsou v Anglii do 16 let „pod zákonem“). Jestliže by stejným způsobem sexuálně zneužívané dívky dosáhly věku 16 let a vyjádřily s jednáním „souhlas“ (který úřady v podobných případech interpretují velice široce), nezasluhovalo by si to v očích médií a úřadů žádnou pozornost, tím méně právní kroky. Protože jsou ženy ve věku 16-30 let (nejplodnější období) sexuálně přitažlivé, zneužívání nepochybně pokračuje i daleko po dovršení 16. roku, stejně jako se tomu děje v pornografii či prostituci. To hraje z hlediska reprodukce skupiny zásadní roli, protože právě tyto mladé ženy by měly rodit a vytvářet bílé rodiny.

Proto je situace ještě horší, než by nasvědčovaly hrůzy z Rotherhamu. Navíc vyšetřování v posledních čtyřech letech rozkrylo souběžné zneužívání nezletilých dívek barevnými mj. v Rochdale (zmíněno v souvislosti s Cryeorovou), Derby či Oxfordu. (anglická Wikipedia zmiňuje organizované gangy sexuálně zneužívající nezletilé i v Bristolu, Peterborough, Aylesbury, Banbury, pozn. DP.)

Pak tu také máme gang násilníků z Telfordu: „Skupina sedmi mužů, která zneužívala předpubertální či nezletilé dívky v anglickém Telfordu... Svědci popisují, jak muži dětem nejprve ejakulovali a následně močili do úst, zneužívali je s využitím všech tělesných otvorů a také jak řady mužů čekaly na to, až na ně přijde řada s účastí na skupinovém znásilnění, zatímco dívky byly drženy jako rukojmí dlouhé hodiny, někdy dokonce dny.“

Znova – jedná se případy odlišné od Rotherhamu.

Překvapilo by mě, kdyby namísto tradiční jihoasijské kultury – tím méně islámu – nebyla prvotní inspirací těchto skutků pornografie. Přesně takovéto akty totiž establishmentová pornografie zobrazuje. Zpráva Alexis Jayové v tomto bodě mlčí; ale pochybuji, že se o to policie vůbec zajímala.

V případech mírumilovných a zákonů dbalých bělošských pisatelů, aktivistů nebo revizionistů holocaustu by policie, prokuratura i soudy nepochybně bedlivě prozkoumaly a promptně zveřejnily počítačové soubory, četbu a psaní obžalovaných – a zároveň s tím výrazně prodloužily délku trestu za uplatňování práva na svobodu slova pomocí „zostřovacích“ ustanovení o „zločinech z nenávisti,“ ochotně připravených židovskými organizacemi.

U politicky korektních zločinů jako Rotherham – na nichž se sám *establishment* podílí – se však na pornografii a rasovou nenávist vůbec nehledí.

Úvaha Andrewa Hamiltona Rotherham: The Product of a Diseased Ruling Class vyšla na stránkách Counter Currents Publishing 5. září 2014.